

Vredništvo:

na Travniku št. 277. I. nadst. (ono
akribi tudi za razpoložljavo listu).Projemajo se za plačilo vsekor-
je ostanila tudi v nedovolenjakem
časniku.Plačati se za vasko-natianib vsto
8 kr., če so ostanilo samonekriti natipn., če dvakrat, 8
kr., če trikrat, 10 kr. itd. V.Povrh tega je vsak krat 30
kr. za števopolj. imij. obnovi v plato v vrednosti 10

kr. od dnevnih delid id nemica v 1000 mpr. z vrednostjo

do napači in in DEŽELNE ZADEVE.

O deželno-denarstvenih (finančnih)

-krovih izhudevah poknežene grofije

-in ab. jildnih goriške in gradiške.

(Glej liste 14., 15., 16., 17. in 18.)

(Spomlje Podbrežan)

V. in VI.

(Dalej—Gl. l. 18.)

Preudarek provincijalnega zaloga za leto

1867.

1. Obresti od obligacij 12237 g.

2. Najemščina od hiš in zemljisč 1846

Skup 14083 g.

3. Za enega učitelja na tukajšni realki, kte-

ri razlagata kmetijstvo

4. Čuvaju deželnega palača (kjer se shaja

dežalni zbor) 288

5. Studijskemu zalugu za javne ljud. šole 179

6. Samostanu OO. Kapucinov v Gorici 186

7. Za petje in godbo v goriški prvostolni

in gradiški veliki cerkvi 277

8. Municipiju goriškemu za mestno muzič-

no šolo 525

9. Za učitelja porodničarstva v Trstu 176

10. Stipendiji učencam porodničarstva 500

11. Remuneracij učiteljem slovenskega in

laškega jezika na goriškem gimnaziji 630

12. Cesarski davki 1827

13. Donesek za o. k. kmetijsko družbo v

Gorici 500

14. Zavodu (institutu) gluhomutev 600

15. Za realno šolo tukajš. municipiju 500

16. Stroški za deželni muzej 500

17. Stroški za popravljanje deželnih hiš 500

18. Za razne druge potrebe 60

Skup 12381 g.

DOMOVINA.

L I S T

Izhaja vsak petek.

Naročnina s poštino vredna 10.
za celo leto 2 gold., za pol leta
1 gold.Naročna pisma in reklamacije
naj se pošiljajo vredništvu.Posamejni listi se prodajo v
Gorici pri bukvaji g. Bohari
na Travniku po 4 solde.

posebno za primorsko-deželne, pa tudi sploh slovenske zadeve.

(Kakor je bilo že pri računu tega zalogu v po-
prejšnjem listu „Dom.“ omenjeno, obsegata provincijal-
ni in deželni zalog skupaj vse deželne dohodke in stro-
ški in zato se tudi dozdaj razkazani dohodki in stroški v preudarku deželnega zaloga dohodkom in stroškom
prištevajo).

Preudarek deželnega zaloga za leto 1867.

Dohodki:

1. Dohodki provincijalnega zaloga, kakor so bili že poprej razkazani, znašajo	14083 g.
2. Povračila (od premožnih) za stroške, iz- plačane porodnišnicam in norišnicam	300 "
3. Dohodki od kreditnih manipulacij in dru- gi razni preimki	777 "
Skup	15160 g.

Stroški:

1. Stroški provincijalnega zaloga	12381 g.
2. Za dnino in popotnino vunanjim deželnim poslancem (t. j. kteri stanejo zunaj Gorice)	2200 "
3. Plača deželn. glavarja in dež. odbornikov	6800 "
4. Plača deželn. uradnikov in dminarjev	5830 "
5. Plača dveh služabnikov	700 "
6. Za stenografe	200 "
7. Za stenografske zapisnike (protokole) in vse uradske potrebe	1300 "
8. Za deželni zakonik	200 "
9. Stroški bolnišnicam za preskrbovanje bolnikov	40000 "
10. Za cepljenje kózic	2700 "
11. Stroški za prisiljence (v posilnih delav- nišnicah v Ljubljani in Lankovicu)	2336 "
12. Za zmotjene (blazne) v norišnicah	8100 "
13. Stroški za porodnišnice	1000 "
14. " za izgnance (šub)	3960 "
15. " za vojaško priprago	6950 "
16. " za žandarmerijo	3320 "
17. " za popravljanje in vzdrževanje deželnih cest in mostov	6000 "
18. Stroški za povračilo pasivnih kapitalov (deželnega dolga)	2000 "
19. Obresti od deželnega dolga	3400 "
20. Drugi razni stroški	594 "
21. Za nenavadne stroške	5000 "

Vsi deželni stroški znašajo skup 78971 g.

Če jim tedaj primerjamo vse preudar-
jene deželne dohodke od 15160 ,

razvidi se pomajkljaj od 63811 g.

in da bo s čim zlagati ta pomanjkljaj, naložilo se je na direktne davke doklada 16 odstotkov.

(Ti dokladi za deželni zalog so znašali l. 1861 po 15%, l. 1862 po 23%, l. 1863 po 22%, l. 1864 po 19%, l. 1865 po 17% in pretekli l. 18%).

DOMAČA ZGODOVINA.

Tominski puut leta 1713.

(Post. J. K. gl. list 17.)

Bandel, ker se je bal, da ga ne umorijo, kar bi se bilo tudi lahko zgodilo, umakne se z vsem svojim imetjem na grad. Ker jim je bila tedaj pot do njega zaprta, so pa namestnikovo hišo obsuli, ter zaprte rojake, kouje in sol od njega tirjali. Namestnik jim vell, da se jim konji pa sol povrne, ako gredó domu. Oni so pa tudi za oproščenje vjetnikov na vse kriplje delali. Namestnika strah obide. Videti, da Tominci od svoje tirjatve le za en las ne odstopijo, spravi važnejše svoje reči v samostan OO. Kapucinov ter se okoli po Podturnu v varno zavetje na grad podá. Tudi grofu G. je srce vpadlo, posebno odkar je zvedel, da ga zvezze z davkarjem dolžijo. Zato se je odtegnil njihovim naklepom začasno v kolegi OO. Jezuitov. Dragoceni svoj palč je pa izročil enemu svojih sinov in oboroženi množici v brambo.

Med temi prigodki je g. Gastaldo vso strune napenjal, da bi vporne Tomince pomiril in tako mesto straha rešil. Sopet jim je ponujal konje pa sol; ali to jih je le še bolj razkačilo. Žugali so mu, da, ako se jim ne bode godila pravica z lepa, pojde pa z grda. Glavar vidišči, da se ne dá z njimi nič opraviti, jim še vjetnike izpusti in jih zraven tega še pismeno zagotovi, da so odslej prosti tega davka.

Med tem ko so se eni z namestnikom pogajali, so drugi Bandel-ovo hišo na Studencu napadli. Slemen so jej sneli, tramove, oknice in druge reči dober kup poprodali, potem začeli pa še na slavte piskati. Bandela ni nihče pomiloval, kajti bil se je že skorej vsem več ali manj priskutil; vedenje Tomincev je pa Gorčane kaj zanimalo.

Po dovršenem delu začnejo se v celi procesiji ponosno na ves glad vriskanje proti Koriju pomikati. Prišedši na Travnik, so imeli v mislih namestnikov palč posuti, pa noč jih je v tem poslu zadržala. Vse slabu od grofa G. govoré, grejo na ravnost proti hiši, kjer je sin njegov z oboroženo množico tičal.

28. dan meseca marca se vmaknejo v Solkan. Nekaj malega se jih napoti pa proti mostu, ki čez Sočo drži, ter gredo s Pôdsabotinci in nekimi Brici v St. Florjan B. T. ovo hišo podirat. Vse, kar so v njej našli, so pobili in polomili, napisled so pa še dva soda vina izpili. Razrušili so hoteli tudi hišo briskega davkarja Talijanuta, pa na prošnjo duhovnov in družil veljavnih mož so jo raji cerkvi darovali s tem pogojem, da se jim to pismeno zagotovi, in da se omenjeno poslospje nikdar v najem ne dá ne Talljanetu ne naslednikom njegovim.

Po mestu je šla govorica, da se Tominci povrnejo in namestnikovo hišo posujejo. Namestnik, ki se ni veliko zanašal ne na mesčane, ne na deželno stražo, dá 4 topé (kanone) z vso posadko iz grada spraviti, ter jih pred G. ov dom postavi. Grad izroči meščanom pa dijakom (studentom) v varstvo. Ob enem naprosi tudi gradiškega kapitana, da bi mu blagovolil na pomoč priti. Kapitan mu koj 300 mož pošlje, nekaj v naglici nabранo množico, nekaj pa vojakov iz kaznovavnice, ki se ostalim pridružijo. Ta straža je bila tudi tri dni, dokler niso odšli Tominci. Gradiško krdele je bilo po tem razpuščeno, med medščane je pa dal namestnik zavolj več varnosti puške pa sablje razdeliti.

Tominec domu prišedši so začeli v obzimi, ki so se ljudi v Gorico poslati branili, kaj ostro delati. Enemu so hišo posuli, drugemu posodo pobrali, s kakim so se denarno porazumeli; kdor je vino imel, so mu ga pa popili.

Spomin vreden je 27. dan marca. Lepo stvilo Tomincev klj je svojim vjetim rojakom na pomoč hitelo, je v Kanalu hišo nečega davkarja napadlo. Kar jim je prišlo v roko, vse so pograbili, napisled pa še hišo v grebljo sesuli. Združenih s Kanalcem in drugimi gorjani jih je omenjeni dan kačih 6000 brez orožja v Solkan prihrulo, k večemu je imel kdo kako puško ali pa sekiro.

Ko to novice v Gorici zvedo, jih pošljajo spet dva konjika naproti, ki sta jih vprašala, kaj to pomeni, da se jih je toliko zbral. Na njih odgovor, da želijo rojake s konji in soljo odkupiti in ostali dolg poravnati, rečeta jim, da v ta namen bi bilo zadosti, ko bi jih bilo kačih trideset prišlo. Pa Tomineci so jima odgovorili, da je naj bolje, ako vsak sam vč, koliko je še na dolgu. Vojaka vidišči, da nista trmasti drhal kos, nevtegoma odrineta in mesčanom in namestniku poročita, da sta jih pri miru pustila, ker so obljudibili, da nikomur žalega ve store.

(Dalje prih.)

DOPISI.

Iz Sela na Ipavskem, 3. maja. — X. — Vsa komu je znano, da je naši dožoli gnoj neobhodno potreben, kajti njivo; katerih ne gnojimo, postaneko puste in nam malo ali nič sadu ne donašajo. Da pa gnoj dobimo, treba nam živinč, stelje in tudi dobrih hlevov (štal). Živina in stelja sta za gnoj conditio sine qua non, to je, neobhodno potrebna reč. Žival si naš kmet vedel sam doma pripravna, včasih tudi ukupl; kako pa steljo? od kod bo zanaprej naša ipavska dolina stelje dobivala? Dozdaj nam je bil Panovec dober pomočnik v ti zadevi, kaj pa po sih mal počnemo, ko nam je Panovec steljo odpovedovati začel? kam bomo hodili po steljo? Zna-bit v naše domače meje (hoste) ktere so redke, ko bele muhe! bomo li sirčje in slamo pod žival trosili, ktero živali za krmo rabimo?

Povej nam torej draga „Domoviu“, zakaj v Panovcu za steljo tako potrebno hrastje sečajo in bor sadijo, kteri naši dolini po našlih mislih čisto nič koristil ne bode? Povej nam dalje; ali ne bi bilo bolje 1500 do 2500 g. na leto za steljo prejeti, kot z borom toliko in mord še več potrositi. Pomagaj nam, draga Domovina, ako je v tvoji moči, iz te zadrege; večne hvaležnosti te za to zagotovimo. *)

V Ljubljani 6. maja. — Včeraj so imeli tukajšni Sokoli prvi letosni izhod v Lavrico, lepo ležeč kraj poldruge uro od Ljubljane. Ob pol sedme ure bil je odhod iz zimske telovadnice čez veliki trg in Poljane v Fužine, kjer se je zajterovalo. Od tod so šli k sv. Urhu, na en hrib, četrte ure od tam, kjer so jih tamošni fanti prav radošno sprejeli s strelenjem z možnarji. Tam so bili pri sv. maši, in so kaj izvrstno peli. Po maši je začelo pravo veselje zunaj cerkve na trayl: nekteri so plesali, drugi so pili pivo, kterege je bil pripejal čitalničin gostilničar seboj in ga zastonj fočil; tudi vaški fantje so dobili vina v škafu po starci šegi, ko je bilo denarjev manj, pa vina več. Za nekolkokratno postavijo se v ted, in med pokanjem možnarjev in vriskanjem fantov stopajo za zastavo s hribu čez druge holme, ter dojdejo ob pol ene v Lavrico, kjer so bili tudi sè strelenjem sprejeti. Natrdne zastave so kinčale vršičke drevés; v njih senci se je obed začel. Še med obedom dojde topničarska kapela (banda) in

*) Bomo skušali pozvedeti, kaj in kako.

zagode „Naprej“. Koj ob dveh začenjajo prihajati gošti iz Ljubljane, ter napolnijo celo veliki prostor. Da je glasba topničarska mladino v noge šegetala, umò se samo ob sebi. Ob osmih zvečer se vzdigne zastava in Sokoli ž njo ter odrinejo v Ljubljano nazaj.—

Sedanje politično življenje v Ljubljani se zdi toliko mirnejše, kolikor bolj je bilo vskipelo o volitvah. Vendar smo vsej tako radovedni, kaj bo sè Hrvati; potem bomo vedeli tudi, pri čem da smo mi. Trdi se povsod, in mi smo tudi tacih misli, da jo naša osoda v osodi trojedino kraljevine; res, da se mora še tu pa tam kaka metamorfoza napraviti, prej ko porečemo, da lože dihamo; vendar ni to nenavadno, saj lahko čakamo.

Ker že o Hrvatih govorim, moram naznaniti, da jih pride o binkoštih praznikih kakih 300 iz Zagreba, kakor smo bili šli mi v Zagreb. Da mi nimamo tacih moži, da bi jih tako sijajno prejeli, kakor Hrvati nas, da nimamo Strossmayerjev itd., nam je žal: ali sreča naše boste jih gotovo veselo sprejelo. Programa Vam tukaj še ne morem naznaniti celega, ker mi še niso vso točke znane. Na pričakujemo pa samo Hrvatov, timveč tudi Slovencev iz vseh krajev, in nadjamo se veselih srečanosti.

DOMAČE VESTI.

a. Cerkvene.

Iz Gorice. (Razlaganje sv. pisma v veliki cerkvi). Vže IV. lateranski cerkveni zbor l. 1215 je določil, da naj se ustanovi pri vsaki prvostolni cerkvi posebna služba za enega bogoslovec (theologus), kateri naj bi duhovno učil razlagati sv. pismo in vadil jih v važnejših opravilih dušnega pastirstva, in o določenih časih ljudstvu besedo Božjo razkladal. Tisti čas pa ni bilo treba, da bi to službo kak kanonik opravljal; tudi plača njegova ni bila stalna, ampak užival jo je „bogoslovec“ le dokler je učitev njegova trajala. Tridentinski zbor je to določbo lat. zpora potrdil in zaučal, da naj velja tudi za vse škofovsko in kolegialne cerkve večih mest pa ne, da bi moral vselej in samo kak kanonik to opravilo opravljati. Navadno se je pa vendar ta učba kakemu kanoniku prepustila. V novejih pogodbah sv. rimskega Sedeža z raznimi državami bili Rim povsod na to, da naj se omenjena določba cerkvenih zborov izpoljuje. Ker pa dandanašnji duhovnom vse mnogovrstne bogoslovke nauke na vseučiliščih, ali bogosloveniških učiliščih redni in v to potrjeni profesorji razlagajo, ostaja zdaj „kanoniku bogoslovenju“ samo ta naloga, da včasih ljudstvu sveto pismo razlagata. — V naši goriški nadškofiji (kakor tudi v mnogih drugih ne) nismo imeli do sih mal teh razlaganj, še celo kanonika z naslovom „Theologus“ nismo imeli; imamo ga še le, kar je nekaj let. Preteklo nedeljo (5. t. m.) popoldne je prč. gosp. dr. Dominik Castellani v provo kot „bogoslovec“ na prižnico stopil. Tisti poslušavci, kteri učenega gosp. kanonika še niso poznali, posneli so lahko iz izvrstnega njegovega vodonega govorja, česa da se smejo od njega nadjeti. Želeti je, da bi se naši izobraženci njegovih temeljitetih razlaganj v obilnem številu vdeleževali!

(Duhovske osebske zadeve). Umrli so: 27. aprila t. l. ď. g. Matija Kodela, mašnik v pokoji, v Ipavici; 6. t. m. prč. g. Jož. Lenardoni, fajmošter v Ajelu; in (7. t. m.) Valentin Matiussi, privaten duhovnik v Gorici.

— G. Pet. Trevisan gre za kooperatorja iz Vile Vičentine v Št. Kancijan.

b. Raznolike.

— Gosp. Alojzij Resen pride za zemljemerca (perito) v Gorico.

POLITIŠKI OGLED.

V torek (7. t. m.) ob 8 u. popoldne se je snidla v Londonu konferenca v luksemburški zadevi. Razun pooblastencev velikih držav, Avstrije, Anglije, Francije, Prusije in Rusije, so povabljeni tudi pooblastenci za Italijo, Belgijo, Holandijo, in Luksemburško. Kralj holandski, kateri je ob enem tudi veliki vojvoda luksemburški, in kateri je druge cesarje in kralje v konferenči povabil, ima 8 poročnika v Londonu, enega kot kralj holandski in dva kot vojvoda luksemburški. Predsednik je angleški pooblastec. Pooblastenci so navadni poslanci omenjenih vlad v Londonu. Drugo sejo bo imela ta konferenca v soboto (11. t. m.) Bog daj, da bi nam ljubi mir prinesla; ali, žali Bog, da upanje le na preslabki podlagi sloni in vidi se mu, da je le nekako prisiljeno. Težava, ki poravnava že zdaj zaviruje: Kdo prevzame poroštvo, da bode neutralnost luksemburško branili? In to hoče Prus imeti. Dajmo diplomatom čas, in obrnimo se med tim v Zagreb. Hrvatski zbor, začet 1. dana tega meseca, je s cesarskim (kraljevim) reskriptom povabljen, da naj pošlje do 15. maja svoje poslance v ogerski zbor v Pešt, da se vdeležijo tam posvetovanja zastran inauguralnega diploma, kolikor Hrvatsko zadeva. Da se reskript presodi in adresa (odgovor) na nj naredi, je izvolil zbor posebno komisijo 9. zbornikov. Izvoljeni so v to komisijo izmed vseh treh strank hrvatskega zbora po 3 možje. Stranke v zboru pa so: 1.) liberalna narodna, 2.) samostalna narodna in 3.) madžarska. Ta poslednja ne vidi ure, da bi se ne-pogojno z Madžari združila; uni dve tudi niste sploh zoper zvezo z Ogerskim; toda le s tacimi pogoji, da bi bila Hrvatska, razun nekterih skupnih zadev, ki bi jih, imela z drugimi deželami ogerske krone, vendar le samosvoja. Da si ravno ste si bile v poprejnjih sejnih dobah prvi dve stranki v nekterih rečeh navskriž, ste si vendar njeni poslanci v zgoraj omenjeni komisiji zdaj zoper 8 madžarske odborniko zedinili in mislijo zboru ta le nasvet predložiti. Kraljevemu dopisu zastran vdeležbe hrvatskih poslancev pri kronanji se zbor vdà; posebna delegacija (nekoliko poslancev) izmed hrvatsko-slavonskega zbora naj bi se z enako delegacijo izred. ogerskega zbora popred posvetovala o tistih pravicah, Hrvatsko zadevajočih, ktere se bodo zapisale v pismo (inauguralni diplom), na ktero ima cesar pri kronanji priseči, in vse to tako, da se zatrdi Hrvatom poroštvo zastran vseh tistih pravic, ki so zapopadene v členu 42. od l. 1861 (ta odloček imajo namreč Hrvati za šeit svojih narodno-političkih pravic, Peštu in Dunaju nasproti.). Če bo vse, kar delegaciji sklenete, hrvatskemu zboru po volji in potem ko on vse te sklepe potrdi, — da ste Hrvatska in Slavonija pripravljeni, poslati svoje poslance v ogerski zbor, kadar bo inauguralno pismo pretresal. — Tako so stale reči prve dni, po tem ko je bila začela komisija deveterih to zadevo obravnavati. Ker se pa iz vsega tega kaže, da bi ategnili zmagati tisti dve stranki, ki nočete se na vrat na nos Madžarom vdati, za to je ban (cesarjev namestnik) tistim poslancem, kteri so kraljevi uradniki, naznani, da se zanje ne spodobi, da bi zoper vladino voljo ravnali in zoper to, kar reskript tirja, glasovali. Na to so se nekteri poslanci poslanstva raji odpovedali, ko da bi svojemu političkemu prepričanju nasproti delali. Radovedni smo, kaj se v polni zborni seji o hrvatsko-ogerski razmeri sklene. Ogri pravijo, da bo kronanje (prve dni pribodnjega meseca) tako in tako, naj se ga Hrvati vdeležijo, ali ne. — Škof Strossmayer, je bil to dni (na potu v Pariz) v Pragi; sprejemali so ga česki federalisti z veliko častjo. — Preteklo sredo (8. t. m.) sta šla cesar in cesarica zoper v Pešt. — Cesar Maksimilijan v Mehiku je že neki vjet; gotovega se pa o njegovi sedanji osodi nič ne ve.

V. zastavljavnici

goriški (na mōtu) se bodo 17. in naslednjo dni mesec
od januša do lo po javni dražbi prodajale zdatave prvega
četrletja (lebarlala) L 1866, te je, reči, kiti se bilo na-
stavljeni meseci januarja, februarja in marca 1866.

Družba sv. Mohora.

Iz Celovca piše „Slovenski Glasnik“ tako-ljut
Kmalu poteka osmoleto, kar je pričela sL družbo sv.
Mohora svojo delavnost v dveh mesecih joj bodo spet
treba dajati odgovor od svogega hiščanja; in sicer smo
st, da bo vesel in čestah družbi in vsem Slovencem.
Kolikor se daje soditi iz dosedanjih oglasi družnikov,
narašlo bodo njih število skoraj gotovo na 5000 (lan
jih je bilo 3980); pa jih bodo tudi treba, da ga poplača
vse, kar je družba letos svojim udom nanišila. Nati
njene so že v 6000 iztisih: 1) „Umní vinorejště“ z do
klado o nekterih gospodarskih rečeh od Fr. Jančarja
(3¹/₂ pol); „Fabiola ali cerkev v Katakombah“, po kard
inalu Wisemanu poslovenil v A. Župančič (15¹/₄ pol);
„Slov. Vodnica“ XV. in raznim priovednim in po
dučnim berilom; 5 pol; in 4) „Pobojšani, sosedje ali za
djereja v pogonorič“ z kamnoreznimi podobami od uči
telja J. Tomšiča (3 pole); v natisu so in za kmašo do
delajo 5) „Življajta svetnikov in svetnic Božjih“ od dr.
J. Rogatka (druga polvica I. zvezka 17—18 pol) in pa
6) „Koledarček za leto 1868“ z družbinijo imenikom
in raznim kratkočasnim in podučnim berilom (11—12
pol); po tem takem bodo prejeli družniki za 1 gld. ali
prav za prav za 94 nkr. (ker so morali na viakosti Ko
ledarčka 6 kr. kolkovino plačati) celo 58—60 tiskanih
pol raznega slovstvenega gradiva. Naj se potrudijo če
stiti domorodci in posebno naši prečestiti duhovščini,
da pridobče družbi sv. Mohora žalata meseca prav lepo šte
vilo bovit udoč; pri tej priložnosti vendar spominjam
da poteka čas do katerih se i moračel letos v družbi
čkopiti, že v postopljivih dnevnih tekućih časih, ukor
so se že meseca junija ali cel poznej v roglasi, mora za
poslani denpr samo toliko bukav prejeti, kolikor bi jih
na ta znesek po bukvarnicah dobili. Naj se torej podvi
za, komur je manj letosnjih družbinskih knjig, sicer
spominjam domačo mladež po slovenskih gimnazijah in re
alkah, da ne zamudi priložnosti pridobiti si z malim
zneskom obilo lepih bukav. Letniha znaša, kakor je zn
no, 1 gld.; dosmrtnina pa 15 gld. Bučve se razpolju
jo meseca julija t. L. in vrednost je 15 gld.

V „Novicah“ beremo: Iz Celovca nam je ravnokar došel sledeči dopis: „Ni žalosti brez veselja; sporoča se nam, da se že sredi meseca maja pokazi v Ljubljani nov časnik. Vlastnik in vrednik „Slovenčev“ se je že obrnil na dolične rodoljube, ali in kako bi načrtnikom „Slovenca“ list pošiljati blagovolili. Svestni smo si, da bodo dolični gospodje stavili kaj prijazne in dobre pogodbe, tako, da dvomiti ni, da dobodo mesto „Slovenca“ novi časnik iz Ljubljane. Še te dni se zvē, kaj in kako: zatorej potapljenje!“

Smešnica.

V neki gostilnici v Gorici se pogovarjata dva, na na videz precej omikana Laha. Med drugim reče eden izmed njiju: „Questi schiavi qua i miasia sempre, quando i parla, ora una parola italiana, ora una parola tedesca; p. e. *Herr Gott noch a mal!*“ (Tukajšnji Slovani mešajo, kendar govorijo, zdaj eno besedo laško, zdaj eno nemško, n. pr. „*Herr Gptt noch a mal!*“). Ta je še lepša, ko una: Vsa jugoslovanska imena so končujejo na — ič, na pr. Jago.

Umrli so v Gorici

25 Ernest Vončina, 4 m., n. crv. stražnika otrok, na bolnišnju; Marija Ledel, 52 l., kupčevavca vdova, na sestnično stanico. Interven-

Potešani, 82 l., skalo v dova, za starostjo; Nikolaj Potešan, 53 l., ženset, za smrčdom; 315 Adelajda Bončina, 6 m., nezak. odr., za boljstvo; Ivan Humer, 4 l., dnevarja otrok, za žovami; 515 Neža Šmardej 78 l., žensetka, zá krvicami; 715 Valentin Matušek, malenik, 80 l., za starostjo.

Tujci v. Gorici:

Frič „5 krovah“; Mayer bar. Frano, posestn., iz Trsta; Schack Frid., c. k. kontrolor, iz Postojne; Jelihek Aleks., kup., z Dunaja; Boncompagni Iv., kup., iz Bakra (Budeti); Morpurgo Karoljus, posestnik, iz Vidina; Pergoglio Pot., kup., iz Trsta; Schüttelburg grofinja Pavlina, posestnica, iz Berlina; Schoenwiese Frano, fabrikant, z Dunaja; Popović Šebas, grčki duhovnik, iz Ljubljane; Tayčar Val., posestn., iz Dutovlja; Komar Ant., gostilničar iz Vidina; Scatavig (?) Iv. K., popotnik, iz Beča; Štefek; dr. Jos. Tint, profesor, iz Trsta; G. Molč prof., iz Trsta; Ant. Zock, kup., iz Trsta; Gobčevič Demetri, kup., iz Trsta; Gieratig (?) Franđelka, zasebnica, iz Trsta; Moling Jak., opravilnik, iz Benetek; Czappler grof Iv., posestnik, iz Vidina; Kruss Evgenij kup., z Dunaja; Bardiago bar. Iv., c. k. nadšajt, z Dunaja; Mengotti Arodante, časnikar, iz Trsta; Giesloy dr. Al. zasebnič, iz Benetek; Baldi Ferd. bl. E., iz Benetek; Ciotta Evgenij, posestnik, iz Trsta; Timazzor Vilh., opravilnik, iz Trsta; Baum Rudi, popotnik z Angleškega; Bohemid Karol, posestnik, iz Ljubljane; Scarai Cesar, zasebnik, iz Verone; Giandi Stanisl., c. k. notar, iz Pergine; Giani Jos., c. k. inženir, iz Trsta; Tassalg Sigism., kup., iz Petri; Venler Karolina, posestnica, iz Trtca (Mons.). — Pri „al. anglo-ju“: Smith Mi. Konstantina, zasebnica, z Angleškega; Döring Avg., prof. iz Zagreba; Weiss Iv. K., advok., iz Gradisča; Marcello Jos., kup., iz Pievo Jesino, Barenduso Jernej, kup., iz Pieve Jesino; Moinit Ant. popot. iz Milana; Micelli Iv. K., kup., iz Palme; Micelli Iv. K. kup. iz Palme; D'Alessandro Ferd., kup., iz Trsta; Urlijando o Pet., kupč. opravilnik, iz Rimini; Desangelis Jak., kup., iz Trsta; Jachig Jak., kup., iz Trsta; grof Wurmbrand Ant., c. k. stolnik, iz Pečata; Tasanolo Pet., kup., iz Verone; Ducati Avg., popot., z Dunaja; Maver Zaharje, c. k. državni pravnik; grof Artur Strassoldo, posestn. iz Strassolda; bar. Horvath J., posestn., iz Fččpha; Hofbauer M., zasebn., iz Würzburga; Langfall vitez A., potr. iz Augsburga; Sisiganoff grof. Ant., posest., iz Odesa; Čehijna Aleks., diplomat in ruski državni svetovec, iz Benetek; Stein Albrecht, posestnik, z Dunaja. — Pri „al. leva“: Huber Ferd., posest., iz Trasta; Vogazzi Alojzi, kup., iz Verone; Fuchs Franc, posestnik, iz Trsta; Trentino Alojzi, kup., iz Trdenta; Polla Blaž, inženir iz Pola; Jeroma Franc, kup., iz Prage; Gambaragi Iv., popotnik iz Vidina; Samengo Ferd., kup., iz Trsta; Peruzzio Ant., kodijač, iz Trsta; Levi Prosper, kup., iz Milana; Čarlini Franc, mestar, iz Trsta. — Pri „Moravini“: Drasgujina Karol, opravilnik. —

Borrell KWEA 1000 Pump 1/2" main Metal-

Loterijské řešení zadání č. 1411

**Zadnjice vam-
njenje: V Trstu 4 t. m. 62, 53, 83, 130, 191.**

Pribodnje vzdiganje 18. in 19. maja; v Gradu na Dunaji 11. in 22. maja t. Ljubljana vzdiganje 18. in 19. maja.

OGLASNIK

Nowy način užinjanja ozdravljenia

privilegjen v Italiji, na Francozkom in Angleškem, potrjen na zdravništvvenem učilišči v Parizu; kjer se vjemata z znanstvenimi načeli za ozdravljanje

profesori u nernih (čutnih) bolam.

profesor zdravništva dr. Jozef Tirat, ki po tej novi ravnavi ozdravlja, pride 12. in 13. tega meseca v Gorico in bo stanoval v gostilnici pri „3 kronah“. On ima dovoljenje, da sme bolnikom, ki so omenjenim boleznjim podvrženi, svoje galvano-električno-kemijske zdravilske priprave prodajati. Ker je pa pri kroničnih (občasnih), zlasti prsnih boleznjih in kedar kdo za živami (diatesi scrofolose) bolba, treba, da te bolnik redno in čim več ozdravlja, delalo se bode, kar se mu bode naročevalo, po nasvetu kterege tukajšnjega zdravnika in kirurga. — Pozneje bo stanoval prof. Tirat v Trstu v kostarski ulici (Via della Caserma) hišn. št. 6, II nadstropje, pride pa tudi še včasih v Gorico.

Listnica vredništva. Z Bovškega nam dohajajo pritožbe, da so listi „Dobrovinini“, kendar kdo po-nje pride, ne izročujejo, ampak še dne in tedne na pošti zaostajajo. Prosimo-ši poštno odpravništvo v Bovcu, naj bi liste redno oddajalo.